

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoPr/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721202616
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8721202616.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., D. XXXX/XX, právne zastúpená JUDr. Janou Šepeľovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Stredná odborná škola polytechnická, so sídlom Humenné, Štefánikova 1550/20, IČO: 00 893 358, právne zastúpený Mgr. Karolom Ševcom, advokátom so sídlom Prešov, Hlavná 29, v spore o neplatnosť duplicitnej výpovede zo dňa 17.04.2020, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 20Cpr/10/2021 – 97 zo dňa 15.07.2022, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 17.04.2020.
- Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa dňa 19.01.2021 oznámila žalovanému, že trvá na pridelení práce, a to s odkazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020.
- Z výpovede zo dňa 17.04.2020 bol zistený výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu nadbytočnosti zamestnanca. Rozhodnutím zamestnávateľa o organizačnej zmene zo dňa 10.3.2020 bolo pracovné miesto žalobkyne ako učiteľky odborných predmetov zrušené. Keďže žalovaný nedisponoval inou vhodnou prácou, skončil so žalobkyňou pracovný pomer.
- Z rozhodnutia žalovaného zo dňa 10.03.2020 o organizačnej zmene súd zistil, že jeho cieľom bolo zabezpečiť efektívnosť práce z dôvodu poklesu žiakov a s tým súvisiaceho poklesu úväzkových hodín, ako aj zachovania hospodárneho vynakladania finančných prostriedkov, ktoré boli zamestnávateľovi zverené na rok 2020, a ktorým ruší pracovné miesta u piatich zamestnancov, a to: A. E. F. - učiteľ odborných predmetov, G. F. - diplomovaná sekretárka, H. G. A. - učiteľ všeobecno-vzdelávacích predmetov, H. I. - majster odborného výcviku a A. B. C. - učiteľ odborných predmetov, čím dôjde k zníženiu počtu zamestnancov zo 41 na 36. Rozhodnutie je riadne podpísané a obsahuje tiež pečiatku žalovaného.
- Zo žiadosti o prerokovanie výpovede z pracovného pomeru zo dňa 11.03.2020 vyplynulo, že žalovaný požiadal odborovú organizáciu o prerokovanie výpovede u piatich zamestnancov, a to: A. E. F. - učiteľ odborných predmetov, G. F. - diplomovaná sekretárka, H. G. A. - učiteľ všeobecno-vzdelávacích

predmetov, H. I. - majster odborného výcviku a A. B. C. - učiteľ odborných predmetov, z dôvodu organizačnej zmeny.

7. Z vyjadrenia Základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy pri Strednej odbornej škole polytechnickej v Humennom zo dňa 13.03.2020 súd zistil, že výbor ZO OZ PŠaV pri SOŠP v Humennom vzal na vedomie žiadosť žalovaného, prerokoval výpovede a súhlasí s ukončením pracovného pomeru s nadbytočnými zamestnancami, a to: A. E. F. - učiteľ odborných predmetov, G. F. - diplomovaná sekretárka, H. G. A. - učiteľ všeobecno-vzdelávacích predmetov, H. I. - majster odborného výcviku a A. B. C. - učiteľ odborných predmetov.

8. Z podacieho lístka a doručenky súd zistil, že výpoveď zo dňa 17.04.2020 bola žalobkyni doručená dňa 23.04.2020.

9. Z odvolania výpovede zo dňa 06.02.2020 súd zistil, že žalovaný odvolal výpoveď danú žalobkyni dňa 06.08.2019 a žiadal o oznámenie, či s odvolaním výpovede súhlasí.

10. Zo správy z elektronickej pošty zo dňa 13.02.2020 súd zistil, že žalobkyňa žalovaného žiadala o poskytnutie informácie o tom, na základe čoho bola výpoveď odvolaná a za akých podmienok sa má vrátiť vykonávať prácu, pričom bez uvedených informácií na výzvu zo dňa 06.02.2020 reagovať nevie.

11. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 13.02.2020 súd zistil, že žalobkyni žalovaný oznámil, že na rozhodnutie zamestnávateľa nepotrebuje žiadne úradné rozhodnutie a do práce sa mala žalobkyňa vrátiť za podmienok, aké boli v čase, keď pracovala podľa platnej pracovnej zmluvy.

12. Zo snímok z krátkych textových správ zo dňa 21.02.2020 súd zistil, že žalobkyňa žiadala riaditeľa žalovaného o oznámenie, či má prácu a úväzok v rozsahu 0 hodín a či je stav oficiálny, na čo žalovaný reagoval výzvou zamestnávateľa na nástup ihneď.

13. Z výzvy zo dňa 21.02.2020 súd zistil, že žalovaný vyzval žalobkyňu na okamžitý nástup na výkon práce, keďže dňa 06.02.2020 došlo k odvolaniu výpovede zo dňa 06.08.2019. Vzhľadom na trvanie pracovného pomeru žiadal žalovaný žalobkyňu o nástup na výkon práce v deň po doručení výzvy.

14. Z oznámenia Inšpektorátu práce zo dňa 27.07.2021, č. IPPO/IPPO_2.3-OPPV/KON/2021/3275-2021/13405, súd zistil, že J. J. C., splnomocnenému zástupcovi žalobkyne oznámil, že v zmysle podnetu vykonal šetrenie a zistil, že žalovaný ako zamestnávateľ porušil ust. § 237 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce, a to povinnosť prerokovať organizačnú zmenu so zástupcami zamestnancov. Rovnako žalovaný porušil ust. § 74 Zákonníka práce, pokiaľ vopred neprerokoval výpoveď žalobkyne so zástupcami zamestnancov. Okrem iného tiež inšpektor práce v oznámení uvádza, že žalobkyni nič nebráni dostaviť sa na pracovisko a žiadať o pridelovanie práce.

15. Z oznámenia J. J. C. zo dňa 09.08.2021 súd zistil, že ako splnomocnený zástupca žalobkyne oznámil zriaďovateľovi žalovaného, Úradu Prešovského samosprávneho kraja, Oznámenie o výsledku vykonanej inšpekcie práce.

16. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné zo dňa 25.09.2020 súd zistil, že žalobkyňa bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.12.2019 do 21.09.2020, od 22.08.2002 do 26.08.2002, od 26.05.2001 do 08.07.2002 a od 24.05.2000 do 03.04.2001.

17. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky Humenné zo dňa 16.06.2020 súd zistil, že žalobkyňa bola evidovaná v registri poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako zamestnanec v pracovnom pomere u žalovaného od 01.09.2012 do 30.11.2019.

18. Zo správy z elektronickej pošty zo dňa 10.11.2021 a 19.11.2021 súd zistil, že žalobkyňa od rôznych zamestnancov žalovaného žiadala o potvrdenie, že v čase od 01.12.2019 do 30.07.2020 bola zamestnancom školy a boli za ňu riadne hradené odvody do zdravotnej a Sociálnej poisťovne, že jej bola riadne hradená mzda, vyplatené stravné lístky a využitý sociálny fond. Dňa 19.11.2021 pripomenula svoju žiadosť zo dňa 10.11.2019.

19. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky Humenné zo dňa 24.11.2021 súd zistil, že žalobkyňa bola evidovaná v registri poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako zamestnanec v pracovnom pomere u žalovaného od 01.09.2012 do 30.11.2019. Zamestnávateľ podal dňa 30.08.2012 prihlášku za zamestnanca s dátumom vzniku poistenia od 01.09.2012. Dňa 29.11.2019 bola podaná odhláška s dátumom zániku poistenia k 30.11.2019. Dňa 05.01.2021 zamestnávateľ požiadal o storno odhlášky s dátumom zániku poistenia k 30.11.2019 a k žiadosti priložil rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 20Cpr/2/2020-78. Sociálna poisťovňa na základe žiadosti zrušila odhlášku z poistenia k 30.11.2019. Dňa 22.12.2020 zamestnávateľ podal novú odhlášku s dňom zániku poistenia k 31.07.2020.

20. Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 súd zistil nasledovné skutočnosti. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 30.08.2012 pracovala žalobkyňa u žalovaného ako učiteľka odborných predmetov od 01.09.2012. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú do 30.06.2013. Podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 25.06.2013 pracovný pomer uzavretý na dobu určitú do 30.06.2015. Podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 29.06.2015 bol pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú. Z výpovede zo dňa 06.08.2019 súd zistil, že výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce dal žalovaný žalobkyni z dôvodu nadbytočnosti, pričom rozhodnutím gremiálnej rady riaditeľa školy zo dňa 30.07.2019 o organizačnej zmene sa s účinnosťou od 01.09.2019 zrušila pracovná pozícia žalobkyne na úseku teoretického vyučovania, t. j. učiteľa odborných strojárskych predmetov. Z dôvodu nižšieho počtu prijatých žiakov školy v školskom roku 2019/2020 nebol zamestnávateľ schopný zabezpečiť pre žalobkyňu stanovený úväzok a keďže sa k inej ponúkanej práci nevyjadřila, stala sa pre žalovaného žalobkyňa nadbytočnou. Z oznámenia o odvolaní výpovede zo dňa 06.02.2020 súd zistil, že podanú výpoveď žalovaný považoval za neplatnú a túto odvolal. Súčasne žiadal o súhlas žalobkyne s odvolaním výpovede a prípadný nástup do práce. Z vyjadrenia žalovaného k odvolaniu výpovede zo dňa 13.02.2020 súd zistil, že žalovaný žalobkyni potvrdil jej nástup do zamestnania za podmienok podľa pracovnej zmluvy. Z podania označeného ako Doplnenie návrhu v žalobe o neplatnosť výpovede z organizačných dôvodov zo dňa 27.04.2020 súd zistil, že žalobkyňa konajúcemu súdu uviedla okrem označenia veci nasledovné: Na základe doručenej duplicitnej Výpovede zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca z dôvodu zrušenia pracovného miesta s poukazom na ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) z. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov zo dňa 17.04.2020 pod č. HE-2020/210-SOŠP (pozn. pôvodná prvá Výpoveď zamestnávateľa z dôvodu nadbytočnosti zo dňa 06.08.2019) Vám dopĺňam návrh v žalobe o neplatnosť výpovede z organizačných dôvodov na právne posúdenie s poukazom na pracovnoprávne postupy zamestnávateľa v danej veci.

21. Z výpovede zo dňa 17.04.2020 súd zistil, že výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce dal žalovaný žalobkyni z dôvodu nadbytočnosti, pričom rozhodnutím zamestnávateľa o organizačnej zmene, spočívajúcej v znížení stavu zamestnancov zo dňa 10.03.2020 bolo zrušené pracovné miesto žalobkyne ako učiteľky odborných predmetov. Keďže sa žalobkyňa stala pre žalovaného nadbytočnou a žalovaný nedisponoval inou vhodnou prácou, skončil so žalobkyňou pracovný pomer.

22. Rozsudkom zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78 súd určil, že výpoveď daná žalovaným žalobkyni listom zo dňa 06.08.2019 je neplatná a pracovný pomer trvá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2020. Výpoveď zo dňa 17.04.2020 nepovažoval súd za platný úkon žalovaného, keďže v čase dania výpovede nemal žalovaný súhlas žalobkyne v zmysle ust. § 61 ods. 4 Zákonníka práce a nebolo ani právoplatne rozhodnuté o jej žalobe o určenie neplatnosti výpovede a ďalšom trvaní pracovného pomeru. Z uvedeného dôvodu nemohol žalovaný sám konštatovať, že medzi ním a žalobkyňou existuje pracovný pomer a z tohto domnelého pracovného pomeru dať žalobkyni výpoveď z titulu nadbytočnosti. Vzhľadom na okolnosti možno konštatovať, že „výpoveď“ zo dňa 17.04.2020 nespôsobuje žiadne ani žalovaným zamýšľané právne účinky. Súd zároveň podanie žalobkyne zo dňa 28.04.2020 nepovažoval z uvedených dôvodov za rozšírenie žaloby v zmysle § 140 Civilného sporového poriadku, avšak žalobkyňa bola poučená, že ak má za potrebné rozhodovať o neplatnosti výpovede zo dňa 17.04.2020, má svoje právo uplatniť žalobou podľa § 77 Zákonníka práce.

23. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa § 42 ods. 1, § 47 ods. 1, § 61 ods. 1 až 4, § 63 ods. 1 písm. b), § 77, § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd mal v konaní preukázané, že výpoveď zo dňa 17.04.2020 bola daná žalobkyni v súlade s ust. § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalovaný predložil súdu listinný dôkaz o tom, že žalobkyňa sa stala vzhľadom na rozhodnutie o organizačnej zmene zo dňa 10.03.2020

nadbytočnou, rovnako ako ďalší štyria zamestnanci. Organizačná zmena bola odôvodnená poklesom žiakov a s tým súvisiacim poklesom úväzkových hodín, ako aj zachovania hospodárneho vynakladania finančných prostriedkov, ktoré boli zamestnávateľovi zverené na rok 2020, pričom žalovaný preukázal, že nemal žiadne iné vhodné miesto, ktoré by žalobkyni mohol ponúknuť, o čom svedčí tiež skutočnosť, že došlo ku skončeniu pracovného pomeru s viacerými zamestnancami naraz. Z toho dôvodu boli naplnené predpoklady ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce v spojení s § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce. Výpoveď z pracovného pomeru bola formulovaná jasne, konkrétne a dostatočne skutkovo vymedzovala výpovedný dôvod.

24. Z existujúcej judikatúry je zrejmé, že pracovný pomer žalobkyne počas trvania sporu vedeného pod sp. zn. 20Cpr/2/2020 trval a nedošlo k jeho skončeniu. Žalovaný výpoveďou danou žalobkyni v čase trvania súdneho sporu, keď neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce nebola vyslovená právoplatným rozsudkom, urobil právny úkon, ktorý nadviazal na jeho predchádzajúce odvolanie výpovede zo dňa 06.08.2019. Súčasne bolo v konaní preukázané, že žalovaný vyzval žalobkyňu na nástup do zamestnania ešte pred rozhodnutím súdu, teda žalobu vo veci samej, v spojení s odvolaním výpovede, súd považoval za dostatočné odôvodnenie trvania pracovného pomeru. Účinky prvej výpovede danej žalobkyni nenastali, naopak táto bola rozhodnutím súdu určená za neplatnú, pracovný pomer žalobkyne naďalej trval a počas tohto jej bola daná predmetná výpoveď v apríli 2020.

25. Neplatnosť výpovede zo dňa 17.04.2020 bola napadnutá žalobou doručenu dňa 27.09.2021, pričom za takýchto okolností je potrebné prisvedčiť argumentácii žalovaného, že pracovný pomer žalobkyne skončil uplynutím výpovednej doby k 31.07.2020 a lehota na podanie žaloby skončila dňa 30.09.2020. Podanie žalobkyne zo dňa 27.04.2020 nespĺňalo predpoklady ust. § 132, § 140 Civilného sporového poriadku, pretože v ňom absentovali nie len skutkové tvrdenia a žalobný návrh, ale žalobkyňa v ňom uviedla, že: ... dopĺňam návrh v žalobe o neplatnosť výpovede z organizačných dôvodov na právne posúdenie s poukazom na pracovnoprávne postupy zamestnávateľa v danej veci. Toto podanie tak nemožno vyhodnotiť ako samostatnú žalobu ani ako zmenu či rozšírenie pôvodnej žaloby.

26. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti je zrejmé, že pokiaľ žalobkyňa nechcela, aby nastali účinky vyplývajúce z doručenej výpovede zo dňa 17.04.2020, v zákonom stanovenej lehote uvedenej v § 77 Zákonníka práce, mala podať na súde žalobu o určenie, že výpoveď je neplatná. V prípade, ak takáto žaloba nebola podaná, pracovný pomer medzi účastníkmi sa skončil podľa tohto právneho úkonu - výpovede, aj keby išlo o neplatné rozviazanie pracovného pomeru. Pokiaľ nebola splnená základná podmienka, t.j. včasné podanie žaloby v prekluzívnej dvojmesačnej lehote, žalobe vyhovieť nemožno.

27. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V konaní úspešnému žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

28. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku a nesúhlasiac so záverom súdu prvej inštancie o oneskorene podanej žalobe. V zmysle ustanovenia § 77 Zákonníka práce sa bez súdneho rozhodnutia vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru považuje skončený pracovný pomer za platne skončený. Keďže však okresný súd Poprad neplatnosť výpovede zo dňa 06.08.2019 vyslovil až v rozsudku zo dňa 19.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2020, nemohla byť žalobkyňa považovaná za zamestnankyňu žalovaného. Žalovaný nemohol sám konštatovať, že medzi ním a žalobkyňou existuje pracovný pomer a z tohto domnelého pracovného pomeru dať žalobkyni výpoveď z dôvodu nadbytočnosti. Žalobkyňa má za to, že ak nedošlo pri skončení pracovného pomeru k porušeniu Zákonníka práce, tak konanie zamestnávateľa je v rozpore s dobrými mravmi, preto je neplatné. Ak podanie žalobkyne zo dňa 27.04.2020 v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 vyhodnotil súd ako nespĺňajúce predpoklady ustanovenia § 132, § 140 Civilného sporového poriadku, mal súd postupovať podľa § 129 Civilného sporového poriadku a žalobkyňu vyzvať na odstránenie väd podania. Spôsob vyporiadania sa s podaním žalobkyne zo strany súdu jej však nemôže byť pripisované na ťarchu. Naproti tomu, sudca JUDr. Koman, žalobkyňu zaviedol, ak tvrdil, že pri výpovedi zo dňa 17.04.2020 sa nemôže jednať o platný právny úkon. Negáciou vlastných tvrdení určite nemožno hovoriť o právnej istote žalobkyne či jej dôvere v spravodlivosť. Navyše, dňa 24.03.2021 bolo na Inšpektoráte práce Prešov doručené podanie vo veci porušovania pracovnoprávných predpisov zo strany žalovaného, kde výkonom inšpekcie bolo zistené porušenie. Oznámenie o výsledku inšpekcie bolo súdu predložené, avšak tieto

výsledky nebral súd prvej inštancie v úvahu a nijako sa nimi nevyporiadal. Žalobkyňa z uvedených dôvodov navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne žalobe vyhovieť. Žalobkyňa si zároveň uplatnila náhradu trov konania v plnom rozsahu.

29. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje správny, čo do zistenia skutkového stavu aj právneho posúdenia. Výpoveď z pracovného pomeru považuje žalovaná za platnú. Tým, že žalobkyňa podala v zmysle § 77 Zákonníka práce na súd návrh, ktorým sa domáhala určenia neplatnosti výpovede zo dňa 06.08.2019, neuplynula výpovedná lehota a pracovný pomer naďalej trval aj v čase výpovede. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/175/2013 zo dňa 25.09.2013, ktorý sa mal týkať obdobnej veci. Výpoveď zo dňa 17.04.2020 pritom spĺňala tak materiálne, ako aj formálne náležitosti, preto nemožno konanie žalovaného označiť za rozporné s dobrými mravmi. Ak žalobkyňa tvrdí že konanie vedené na Okresnom súde Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 trpelo nejakými vadami, je potrebné si uvedomiť, že konanie je právoplatne skončené. Inšpektorát práce Prešov zároveň posudzoval len výpoveď z augusta 2019, preto uplatnená námietka žalobkyne nie je dôvodná. Pracovný pomer podľa napadnutej výpovede skončil dňa 31.07.2020 a žalobu o neplatnosť výpovede bolo potrebné uplatniť na súde najneskôr do 30.09.2020. Žalovaná preto navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť, zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

30. Žalobkyňa v rámci odvolacej repliky zotrvala na podanom odvolaní a konštatovaní, že o neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce musí rozhodnúť súd. Dovtedy sa pracovný pomer považuje za platne skončený, ide o dôvod relatívnej neplatnosti, ktorej je potrebné sa dovolať zo strany oprávnenej osoby. V zmysle uvedeného pracovný pomer žalobkyne ku dňu výpovede zo dňa 17.04.2020 netrval, preto ho nemožno považovať za platne skončený. Vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 žalobkyňa uviedla, že z predloženej zvukovej nahrávky z pojednávania konaného dňa 19.06.2020 nevyplýva, aby ju súd poučil o potrebe uplatnenia neplatnosti výpovede zo dňa 17.04.2020 v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

31. Žalovaná v rámci odvolacej dupliky zotrvala na tvrdení, že žaloba vo veci samej bola podaná po uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty v zmysle ustanovenia § 77 Zákonníka práce. Ak je zároveň žalobkyňa toho názoru, že jej podanie zo dňa 28.04.2020 bolo vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad potrebné považovať za rozšírenie žaloby, mala postupovať podľa § 225 Civilného sporového poriadku, avšak tak nekonala. Jej terajšie tvrdenia o rozšírení žaloby považuje žalovaný za účelové.

32. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súd viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, doručenú súdu dňa 27.09.2021, z dôvodu jej oneskoreného podania, po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa § 77 Zákonníka práce. Podľa názoru súdu prvej inštancie mal pracovný pomer žalobkyne na základe výpovede danej dňa 17.04.2020 skončiť uplynutím výpovednej doby, a teda dňa 31.07.2020. V takom prípade dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti výpovede skončila dňa 30.09.2020. Doplnenie návrhu zo dňa 28.04.2020, ktorým žalobkyňa poukázala na výpoveď zo dňa 17.04.2020 v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20Cpr/2/2020, súd prvej inštancie zároveň nepovažoval za relevantné rozšírenie žaloby podľa § 132, § 140 Civilného sporového poriadku.

34. Po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a ich vecnou argumentáciou sa odvolací súd s rozhodnutím súdu prvej inštancie nestotožnil. Osobitný zreteľ bol braný na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP o nesprávnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie. S ohľadom na procesný postup súdu prvej inštancie a jeho právne posúdenie veci vedenej na Okresnom súde Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 totižto nie je možné prisvedčiť záveru o oneskorene podanej žalobe. Svoje rozhodnutie odvolací súd argumentuje nasledovne.

35. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.08.2012 pracovala žalobkyňa u žalovaného ako učiteľka odborných predmetov od 01.09.2012. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú do 30.06.2013. Podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 25.06.2013 bol pracovný pomer uzavretý na dobu určitú do 30.06.2015. Podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 29.06.2015 bol pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú. Rozhodnutím gremiálnej porady riaditeľa školy zo dňa 30.07.2019 o organizačnej zmene sa s účinnosťou od 01.09.2019 zrušila pracovná pozícia žalobkyne na úseku teoretického vyučovania, t. j. učiteľa odborných strojárskych predmetov. Z dôvodu nižšieho počtu prijatých žiakov školy v školskom roku 2019/2020 nebol zamestnávateľ schopný zabezpečiť pre žalobkyňu stanovený úväzok, a keďže sa k inej ponúkanej práci nevyjadrila, stala sa pre žalovaného žalobkyňa nadbytočnou.

36. Dňa 06.08.2019 bola žalobkyňi daná výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. O neplatnosti danej výpovede bolo na Okresnom súde Poprad vedené konanie pod sp. zn. 20Cpr/2/2020, pričom rozsudkom zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78 súd určil, že výpoveď daná žalovaným žalobkyňi listom zo dňa 06.08.2019 je neplatná a pracovný pomer trvá. Z podania žalobkyne zo dňa 27.04.2020, súdu prvej inštancie doručené dňa 28.04.2020, v konaní vedenom Okresným súdom Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 a označeného ako Doplnenie návrhu v žalobe o neplatnosť výpovede z organizačných dôvodov, súd zistil, že žalobkyňa konajúcemu súdu uviedla okrem označenia veci nasledovné: „Na základe doručenej duplicitnej Výpovede zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca z dôvodu zrušenia pracovného miesta s poukazom na ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) z. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov zo dňa 17.04.2020 pod č. HE-2020/210-SOŠP (pozn. pôvodná prvá Výpoveď zamestnávateľa z dôvodu nadbytočnosti zo dňa 06.08.2019) Vám dopĺňam návrh v žalobe o neplatnosť výpovede z organizačných dôvodov na právne posúdenie s poukazom na pracovnoprávne postupy zamestnávateľa v danej veci.“

37. V nadväznosti na vyššie uvedené považuje odvolací súd za potrebné bližšie sa zaoberať týmto podaním žalobkyne, ktoré adresovala Okresnému súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cpr/2/2020. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že úmyslom tohto podania bolo doplnenie návrhu v žalobe o neplatnosť výpovede z organizačných dôvodov, pričom žalobkyňa poukázala na duplicitnú výpoveď zo dňa 17.04.2020 a zrejme ju mienila urobiť predmetom prieskumu platnosti zo strany súdu.

38. Z rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78 vyplýva, že súd predmetné podanie žalobkyne zo dňa 28.04.2020 nepovažoval za rozšírenie žaloby podľa § 140 CSP, avšak jeho zdôvodneniu nemožno nevytknúť zmatečnosť. Napriek tomu, že súd podanie žalobkyne z procesného hľadiska nepovažoval za rozšírenie žaloby, vo svojom meritórnom rozhodnutí vecne preskúmal platnosť namietanej duplicitnej výpovede zo dňa 17.04.2020, s prijatím celkom jednoznačného záveru o jej neplatnosti. V takom prípade sa potom relevantne natíska otázka, na základe akého procesného úkonu strany sporu učinil súd prvej inštancie predmetom svojho prieskumu platnosť výpovede zo dňa 17.04.2020, ak sa meritórne vyjadril o jej neplatnosti.

39. Relevancia nastolenej otázky eskaluje pri komparácii odôvodnení napadnutého rozsudku a rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78, ktoré napriek tomu, že boli vydané tým istým sudcom, vykazujú podstatné rozdiely. V podrobnostiach je potrebné uviesť, že v rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78 sa sudca JUDr. Peter Koman vyslovil, že podanie žalobkyne zo dňa 28.04.2020 nepovažuje za rozšírenie žaloby, a to vzhľadom na skutočnosť, že výpoveď zo dňa 17.04.2020 nepovažoval za platný úkon žalovaného, nakoľko v danom čase nemal súhlas žalobkyne v zmysle ustanovenia § 61 ods. 4 Zákonníka práce (ZP) a nebolo ani právoplatne rozhodnuté o jej žalobe o určenie neplatnosti výpovede a ďalšom trvaní pracovného pomeru. O nedostatkoch obsahových a formálnych náležitostí podania žalobkyne zo dňa 28.04.2020 pritom niet v rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78 zmienky.

40. Naproti tomu, podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku nepovažoval sudca JUDr. Peter Koman podanie žalobkyne zo dňa 28.04.2020 za relevantné v zmysle ustanovení § 132, § 140 CSP, pretože v ňom absentovali skutkové tvrdenia a žalobný návrh. Takéto posúdenie podania zo dňa 28.04.2020 sa však podľa názoru odvolacieho súdu prieči predchádzajúcemu postupu súdu i jeho rozhodnutiu. Nemožno však prehliadať, že žalobkyňa podaním zo dňa 27.04.2020 uplatnila svoje právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pritom z odôvodnenia rozsudku Okresného

súdu Poprad zo dňa 19.06.2020 č. k. 20Cpr/2/2020-78 sa jej, bez ohľadu na správnosť procesného postupu súdu, dostalo meritórnej odpovede na neplatnosť výpovede zo dňa 17.04.2020. Súd prvej inštancie teda v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 uistil žalobkyňu v jej právnom postavení zamestnankyne v pracovnoprávnom vzťahu, ktoré nemalo byť neplatným úkonom žalovaného zo dňa 17.04.2020 dotknuté.

41. Proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Cpr/2/2020 zo dňa 19.06.2020 podal odvolanie žalovaný, no v priebehu odvolacieho konania vzal podané odvolanie dňa 16.11.2020 späť. V nadväznosti na to bolo odvolacie konanie zastavené uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoPr/4/2020-111 zo dňa 30.11.2020. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť podľa vyznačenej doložky právoplatnosti dňa 23.12.2020. V takom prípade je však nevyhnutné konštatovať, že dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti výpovede zo dňa 17.04.2020 uplynula skôr, ako sa právoplatne skončilo odvolacie konanie o neplatnosť výpovede zo dňa 06.08.2019.

42. V nasledujúcich fázach pracovného vzťahu žalobkyne je zrejmé, že vyslovený právny názor súdu prvej inštancie o neplatnosti výpovede zo dňa 17.04.2020 nerešpektoval žalovaný, ktorý žalobkyni prácu neprideľoval. Žalobkyňa nesprávnosť postupu žalovaného opakovane namietala, no neúspešne, preto napokon podala žalobu na súd dňa 27.09.2021. Každopádne, súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 77 ZP na prejednávany prípad, pretože žalobu nie spravodlivo zamietnuť ako oneskorene podanú. S ohľadom na predchádzajúci procesný postup súdu prvej inštancie a jeho rozhodovaciu činnosť má odvolací súd za to, že žalobkyňa si uplatnila právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s § 77 ZP, domáhajúc sa pritom určenia neplatnosti výpovede zo dňa 17.04.2020, už podaním zo dňa 27.04.2020, doručeným súdu prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 20Cpr/2/2020 dňa 28.04.2020, teda včas. A hoc zo strany súdu sa žalobkyni dostalo relevantnej odpovede, v praktickom živote nebola implementovaná, preto bola žalobkyňa nútená opakovane uplatniť svoje práva pred súdom podľa § 77 ZP, avšak so zachovaním účinkov doručeného podania zo dňa 28.04.2020.

43. Zhrnúc teda vyššie uvedené, odvolací súd vyhodnotil opodstatnenosť odvolacieho dôvodu žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení veci, ktorá dôvodí zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

44. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie pokračovať v konaní o podanej žalobe, pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu o včasnosti podanej žaloby v rámci plynutia prekluzívnych lehôt podľa § 77 Zákonníka práce.

45. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).